

GUIA MUSICAL 1975-76 12

Salve regina: miferere: mea: dulcedo: et spes: nostra: Salve: ad te

Mc Caen

Martini Seco

El sabor más seco de Martini.

Y con seguridad el sabor más especial que jamás Vd. haya podido probar.

Un sabor franco. Refrescante. Marcadamente seco. Solamente hierbas y vinos de la mejor

calidad son el secreto de Martini Seco.

Tómelo siempre muy frío. Si le apetece combínelo con su ginebra favorita. Aunque, si quiere un buen consejo, como

mejor está Martini Seco es solo. A lo sumo póngale una corteza de limón y un poco de hielo.

Descubrirá que Martini tiene otro sabor.

Martini Seco **MARTINI** **El sabor más seco de Martini**

RUBINSTEIN

Si diguéis que tinc una debilitat per Rubinstein hom podria acusar-me de menysvalorar la personalitat del gran pianista perquè tota debilitat afectiva sembla portar implícita l'existència d'un defecte —cordialment tolerat— que es passa per alt, en funció de la qualitat que trobem en el destinatari del nostre afecte.

Sento una particular debilitat per Rubinstein i en fer aquesta afirmació no hi entra el supòsit, tot just esbossat en el paràgraf anterior, de la hipotètica falta minus-estimativa. Tal volta, per una imprecisió terminològica, el que tracto de dir és que tinc per aquest pianista una total admiració centrada en la seva extraordinària classe d'artista o d'interpret i en el seu humaníssim i jovial esperit de comunicació.

He de confessar que, al llarg de les repetides ocasions que he tingut d'assistir a concerts o recitals en els quals Rubinstein ha estat protagonista, no sempre les meves conclusions crítiques —he declarat que «confessava»— han respost a la incondicional admiració que he declarat tenir-li.

M'explicaré.

Fa anys que Rubinstein (trenta? cinquanta?) acaparà l'atenció del públic filharmònic. Les seves execucions eren espectaculars, brillants i fascinadores. L'afició musical restava atordida i subjugada pel màgic influx de la seva personalitat. La interpretació de la «Dansa ritual del foc» de Manuel de Falla, fora de programa, constituïa l'apoteosi de cada actuació.

En aquesta etapa enlluernadora el vaig conèixer i, amb evident risc d'exageració, apuntaré que la seva extraordinària musicalitat

restava amagada en el caràcter d'espectacle que transcendia del seu joc interpretatiu.

I després? Després, als setanta anys, en plena glòria i fama, quan semblava irreversible i impossible cap canvi en l'estructura mental d'aquest solista del qual se'ns havia donat la idea del seu regnat immutable, de sobte, es produeix el miracle. Rubinstein aprofundeix la seva tècnica, depura la seva dicció, accentua la seva musicalitat, es despulla de la ganga teatral que en definitiva emmascarava l'essencial sentit expressiu del seu quefer.

A partir d'aquest procés, Rubinstein se situa en l'indiscutible número u (que ja tenia) però ara la seva posició ve subratllada per la voluntat d'arribar a una ascesi interpretativa on tot el que es dona és música. Voleu més?

Diu la premsa que Rubinstein ha complert noranta anys. Empès per l'entusiasme, aquest mestre dona fe a diari de la seva extraordinària capacitat de renovació, de depuració i de perfeccionament. Però no és l'edat el que em commou i afecta, sinó el fet que, nonagenari, Rubinstein, el mític concertista dels públics embadalits del període d'entreguerres, hagi estat capaç de prescindir dels oripells (el terme és exagerat, però clar) en què fonamentà la primera fama i mantenir-se en una actitud vigilant per guanyar la difícil cota de la musicalitat essencial.

Podem «materialment» admirar la joventut de Rubinstein. Però el que «mentalment» estimem és la constant i extraordinària renovació del seu esperit d'artista. Dot reservat als privilegiats.

MANUEL VALLS

MIGUEL ANGEL TALLANTE

Pro Musica Antiqua és un dels més prestigiosos conjunts de música medieval i renaixentista de l'Estat Espanyol. Està format per nou professionals que a més de les activitats pròpies del grup, en duen a terme d'altres, ja siguin musicals o extramusicals (hi ha un biòleg, un filòsof, etc.).

L'estada d'aquest grup a Barcelona és deguda a la participació en un dels darrers «Dimecres Musicals de Ràdio Nacional». Ens hi van oferir, en aquest concert, una mostra molt interessant de la música dels segles XV al XVII a tot Europa (Espanya, França, Països Baixos, Itàlia, Alemanya, Anglaterra). Per parlar de tot plegat ningú millor que el director i l'ànima del grup, Miguel Angel Tallante.

—Quins són els principals problemes que se li plantegen a un músic que vulgui emprendre aquest tipus de música?

—Els problemes són diversos. El primer, i potser el més important, és el del material humà. Trobar la quantitat suficient de bons músics que vulguin dedicar-se a aquest tipus de música, que hi vulguin «perdre» una part del seu temps. També és greu el problema de l'instrumental: molts dels instruments que fem servir són difícilment assequibles, tant per la seva dificultat de construcció com pel seu encariment. I ací apareix un dels altres problemes que tenim: l'economia. No tenim cap tipus d'ajuda o patrocini. En aquest món de l'art som pocs i no gens considerats, encara que últimament se li va donant cada dia més importància, a la música que nosaltres fem. És absurd de donar relleu a la música del XVIII si abans no s'ha aprofundit en la medieval i la renaixentista. La preponderància de la lògica evolutiva en la música és fonamental.

—Quina importància dóna l'administració a aquest tipus de música?

—L'única subvenció que hem tingut va ser de la «Delegación de Cultura del Movimiento», i una sola vegada i sense que servis de precedent. Llavors el que passa és que la majoria, vivim de la música però no d'aquesta música.

—Quins problemes se li plantegen en el camp de les transcripcions i del repertori?

—La veritat és que per aquest cantó no en tenim cap, de problema. Hi ha molts bons

musicòlegs actualment al nostre país i a l'estranger (M. Querol, H. Anglès, S. Kastner, F. J. Giesbert, G. Reichert, etc.) i nosaltres l'únic que fem és aprofitar-nos de les seves transcripcions. Llavors la nostra funció es limita a l'adaptació, que no té res a veure amb la transformació o arranjament. Simplement el que fem és aprofitar la música «en brut» que ens ofereixen els musicòlegs per col·locar-hi uns instruments o uns altres; o per posar-hi una llotra, etc.

—Per què és una música minoritària?

—En aquest aspecte sembla com si hagués un prejudici universal en qualificar aquest tipus de música. És potser perquè se sol associar a la música litúrgica? Però la música actual, en alguns dels seus aspectes, també té una base religiosa. Però el problema bàsic crec que és el desconeixement que en té el públic, d'aquesta música. Tot el que és estrany xoca i fins que el públic n'hagi sentit molta no assistirà massivament als concerts de música medieval. El que li puc assegurar és que l'espectador que l'ha sentit una vegada n'esdevé un entusiasta. Aquí hi podríem afegir el problema del nombre de conjunts, que al nostre país encara és insuficient perquè aquesta música arribi a una gran massa d'oients.

—Per què aquest programa tan heterogeni (tant geogràficament com cronològic)?

—L'experiència em diu que a no ser un públic molt concret, en principi s'ha de buscar la varietat en aquesta música. Es com dedicar un programa íntegrament a Bruckner, per exemple; si no és per als coneixedors o els especialistes es pot fer molt monòton. A més, i connectant amb la pregunta anterior, tenint en compte que la música que fem nosaltres es pot considerar una música de «promoció», s'ha de fugir de la possible monotonía que podria produir un programa dedicat a un sol autor o a un sol país o a una sola època. Crec que és preferible de donar una pinzellada representativa de cada un d'aquests aspectes. A més, el problema de la dispersió no existeix, ja que aquesta música presenta una més gran coherència i unitat estètica en l'aspecte geogràfic que no la d'avui.

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

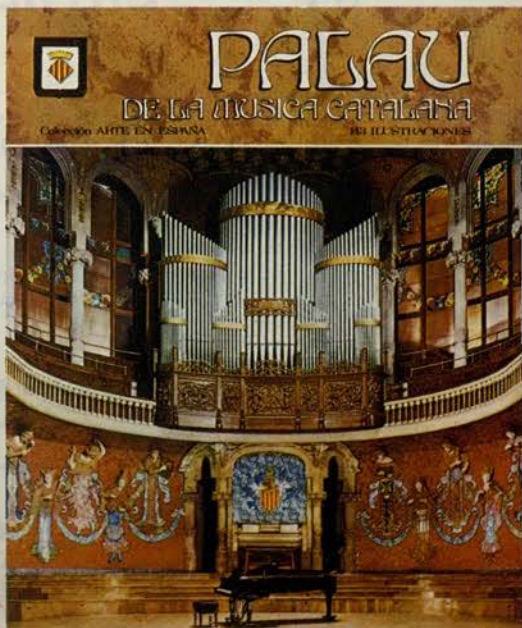
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALA ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telefon 301 1104
Barcelona-3

scherzo

RAMON BARCE

Va néixer a Madrid el 16 de març de 1928. Estudià música a la seva ciutat natal, tant privatament com al Conservatori. Paral·lelament desenrotllà estudis universitaris, i es doctorà en Filosofia. El 1958 participà en la fundació del Grup Nueva Música i el 1964 en la de Zaj; posteriorment, funda i dirigeix la revista «Sonda» i la sèrie de concerts del mateix nom. Ha estat vicepresident de Joven-tuts Musicals de Madrid. A més de la de compositor, ha desenrotllat una intensa labor com a conferenciant i publicista, i ha traduït —entre altres llibres— «L'estil i la idea» i el «Tractat d'harmonia» d'Arnold Schönberg. En l'actualitat és crític musical del diari «Ya» de Madrid i catedràtic de literatura de l'Institut Beatriz Galindo.

Després d'haver practicat un serialisme d'ar-rel expressionista, Ramon Barce desenrotllà múltiples i interessants experiències en el terreny de la música gràfica i d'acció. En el període posterior, estableix el desenrotllament d'una harmonia personal que s'allunya tant del tonalisme com del serialisme; és l'anomenada «harmonia de nivells» que l'autor ha cultivat amb èxit i amb gran personalitat.

Al mateix temps, els sistemes mètrics alea-toris que ha cultivat confereixen gran flexi-bilitat a la seva obra.

OBRES PRINCIPALS: a) Teatre musical: «Ab-grund-hintergrund», «Traslacions», «Estudio de impulsos», «Coral hablado». b) Orquestra: «Les quatre estacions», «Concert per a pia-no i orquestra», «Simfonia en nivell si be-moll IV». c) Conjunt de cambra: «Canciones de la ciudad» (amb veu solista), «Soledad Primera» (amb veu solista), «Alfa» (per a cor-da), «Cantata» (amb veu solista), «Concert de Lizara I», «Concert de Lizara II», «Concert de Lizara III», «Obertura fonètica», «Música fúnebre», «Noves polifonies». d) Música de cambra: «Quartet de corda I», «Quartet de corda II», «Quartet de corda III», «Paràbola per a quintet de vent», «Siala», «Períodes en nivell re», «Canadà trio», «Mètrica I», «Mètri-ca II», «Estructura a 4 veus». e) Piano: «Es-tudi de sonoritats», «Nou preludis», «Estudi de densitats», «Progressió» (orgue), «Home-natge a Max Reger».

T. M.

concerts

MÚSICA A MADRID

FEBRER

DIA 19

19.30 h. (Sala Fénix). Solistes de Stuttgart; obres de Bach, Schönberg, Dvorak. — 19.30 h. (Instituto Francés). Caroline Haffner, piano; obres de Mozart, Beethoven, Debussy, Messiaen, Dutilleux.

DIA 20

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Theo Alcántara; Nikita Magaloff, piano; obres de Bach, Grieg, Angulo, Hindemith.

DIA 21

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Theo Alcántara; Nikita Magaloff, piano; obres de Bach, Grieg, Angulo, Hindemith. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Milton Katims; Jaime Laredo, violí; Milton Katims, viola; obres de Mozart, Saint-Saëns, Brahms.

DIA 22

11.30 h (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Theo Alcántara; Nikita Magaloff, piano; obres de Bach, Grieg, Angulo, Hindemith. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Milton Katims; Jaime Laredo, violí; Milton Katims, viola; obres de Mozart, Saint-Saëns, Brahms.

DIA 23

20 h. (Sala Fénix). Jaime Laredo, violí; Clifford Benson, piano; obres d'Strawinsky, Busoni.

DIA 25

19.30 h. (Teatro de La Zarzuela). Nikita Magaloff, piano; obres de Beethoven, Strawinsky, Scriabin, Chopin. — 20 h. (Conservatori). Duo de pianos: Angeles Renteria, Jacinto Matute; obres de Bach, Brahms, Rachmaninov, Debussy, R. Halfter, Lutoslawsky.

DIA 26

19.30 h. (Teatro Real). Alicia de Larrocha, piano. Obras del P. Soler, Schumann, Albéniz, Falla.

DIA 27

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; Isaac Stern, violí; obres de Haydn, Saint-Saëns.

DIA 28

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; Isaac Stern, violí; obres de Haydn, Saint-Saëns. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Juan Pablo Izquierdo; Malcolm Frager, piano; obres de Mozart, Weber, Messiaen, Ravel.

DIA 29

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; Isaac Stern, violí; obres de Haydn, Saint-Saëns. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Juan Pablo Izquierdo; Malcolm Frager, piano; obres de Mozart, Weber, Messiaen, Ravel.

MARÇ

DIA 1

20 h. (Sala Fenix). Jorge Fresno, guitarra; obres de Mudarra, Dowland, Ohana, Encinar, etc.

DIA 5

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Stanislaw Skrowaczewski; Horacio Gutiérrez, piano; obres de Ch. Ives, Schumann, Txaikowsky.

DIA 6

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Stanislaw Skrowaczewski; Horacio Gutiérrez, piano; obres de Ch. Ives, Schumann, Txaikowsky. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Manuel Ivo Cruz; Mario Monreal, piano; obres de Portugal, Prokofiev, Franck.

mirador

POCA CUA

Cada setmana, el Teatro Real, seu de la música clàssica a Madrid, té —com al Covent Garden londinenc— dues menes de festa de carrer: l'elegant entrada als concerts i la més modesta cua d'aficionats que durant tota la nit de cada dimecres esperen que s'obri la taquilla.

El Real posa a la venda les entrades a les nou del matí del dijous. Però —segons les dades de la Direcció General de Belles Arts— de les 2.193 localitats que constitueixen l'aforament de la sala, només 33 són posades a la venda per al concert del divendres, quaranta per al del dissabte i 1.061 per al del diumenge (861 si hi participa el cor). La resta de les localitats queda reservada exclusivament per als espectadors d'abonament. Les entrades per al concert del diumenge que no surten a la venda es distribueixen entre reserves oficials, alumnes del Conservatori, Joventuts Musicals, etc. El «privilegiat» públic de Madrid —que absorbeix un 83 % dels pressupostos dedicats al foment i al desenvolupament de la música— es compon, així d'uns «7.000 beneficiaris d'abonament» i un nombre no calculable d'animosos «eventuals».

La cua del Real es regeix per un sistema de números ja tradicional, en virtut del qual els qui fan cua queden dispensats de romandre tota la nit al teatre sempre que es presentin —cada dues hores i mitja— a la llista que hom passa als jardins de la plaça d'Orient. Si el concert és normal, la primera llista és a dos quarts de sis de la matinada del dijous. Si es tracta d'un concert més important, la gent comença a arribar pels volts de les nou del vespre del dimecres, i hom

passa llista al cap de mitja hora.

L'intendent general del Teatro Real, Manuel Palacio, diu que mai no ha entès les cues. «Moltes vegades —diu— el nombre de persones a la cua és inferior al de localitats que surten a la venda. Doncs, ¿per què fer cua durant tantes hores? Jo, per part meua, molt sovint, deixo passar més de 150 estudiants sense entrada, encara que la sala estigui plena.» Això no obstant, Ignacio Martín, un inveterat assidu a les cues, opina que «les cues són l'única manera, relativament segura, d'aconseguir entrades. Una cua important pot reunir de 200 a 400 persones —explica—, cada una de les quals té dret a adquirir un màxim de quatre entrades. Doncs bé: hi ha qui, després d'haver perdut tota una nit, torna a casa amb les mans buides». «El Real no és un vedat clos, com alguns pretenen —diu Manuel Palacio—. Les dues orquestres oficials funcionen per un sistema d'abonaments, però el teatre en si no té abonats. Aquests abonaments són molt antics i avui és pràcticament impossible d'aconseguir-ne cap, ja que, fins i tot en cas de defunció d'un abonat, la família pot conservar aquest dret. Ara bé —continua—, els diumenges la sala és oberta al públic amb preus que van des de vint a noranta pessetes.»

Tot i això, els abonaments han invadit —poc a poc— els concerts dels dissabtes i en certa manera els dels diumenges. «S'han donat casos —afirma un altre habitual de les cues— de presentar-se a la taquilla el número quaranta de la cua i veure que no quedava ja cap entrada.»

(De «Cambio 16», núm. 218)

vida musical

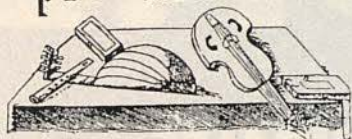
BARCELONA. — S'ha iniciat al Conservatori Superior Municipal de Música la cinquena edició del curs «Introducció teòrica a la música del segle XX» professat per Carles Guinovart. El programa consta dels següents temes: «Aproximació a una partitura d'orquestra», «Estudi del llenguatge musical de Bela Bartok i d'Olivier Messiaen», «La música de la postguerra».

LACOSTE. — Del 17 al 26 d'agost d'aquest any, tindrà lloc la sisena edició de la «Deller Académie» dedicada a l'estudi de la música anglesa. Sota la direcció d'Alfred Deller, les diverses modalitats seran impartides per eminents especialistes: Alfred i Mark Deller (cant solista i conjunt vocal), Robert Spencer (llaüt), Harold Lester (clavicèmbal), Kees Boeke (flauta dolça). Per a tota mena de detalls, els interessats han de dirigir-se a: «Deller Académie, St. Michel-de-Provence, F. 04300 Forcalquier».

SENIGALLIA. — Del 31 d'agost al 3 de setembre tindrà lloc el «V Incontro Internazionale Giovani Pianisti e Violinisti 'Città di Senigallia'»; per a cada una de les modalitats hi ha dues categories en base a l'edat dels

participants (1.ª, fins als 16 anys; 2.ª, fins als 19 anys). Les obres a interpretar en cada una de les fases del certamen són: PIANO. Primera categoria: a) Un estudi elegit entre els de Cramer-Bulow, Czerny, Mannino, Pozzoli; b) Una composició de Bach escollida entre les Invencions o bé dos temps d'una Suite francesa o anglesa; c) Un temps de Sonata escollit entre les de Haydn, Mozart, Clementi, Beethoven; d) Dues peces de lliure elecció, una romàntica i una moderna. Segona categoria: a) Una sonata del repertori de clavicèmbal; b) Un preludi i fuga de Bach; c) Un estudi de Chopin o de Liszt. VIOLÍ. Primera categoria: a) Un estudi de Kreutzer; b) Una sonata de Corelli, Vivaldi o Tartini; c) Una composició important per a violí sol o per a violí i piano d'una durada màxima de deu minuts. Segona categoria: a) Un estudi de Fiorillo, Rode o Kreutzer; b) Un temps d'una sonata de Beethoven; c) Una composició per a violí sol o per a violí i piano d'una durada màxima de cinc minuts. Hi ha establerts quatre primers premis de 120.000 llires, quatre segons de 100.000 i quatre tercers de 80.000. Els interessats a posseir les bases completes poden demanar-les a «Palazzetto Comunale Baviera —Piazza del Duca— 60019 Senigallia-Italia».

pro musica

XVIII TEMPORADA MUSICAL

PROXIMS CONCERTS

Dos importants i extraordinaris esdeveniments musicals, que destaquen per la importància, espectacularitat i categoria artística, amb la participació dels grans conjunts londinencs

NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA

NEW PHILHARMONIA CHORUS

Director del cor: Norbert Balatsch

i un repartiment estel·lar de figures solistes

PILAR LORENGAR - ILEANA COTRUBAS

ALFREDA HODGSON - BERND WEIKL

GERD BRENNEIS - MARIUS RINTZLER

sota la direcció de

FRITZ RIEGER

amb la interpretació de dues grans obres:

REQUIEM ALEMANY de BRAHMS

i MISSA SOLEMNIS de BEETHOVEN

1 i 2 de març de 1976, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

DANONE

LOS ALIMENTOS NATURALES...
FRESCOS CADA DIA

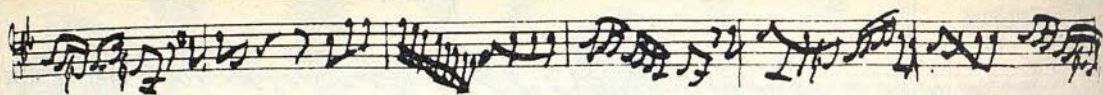
música 76

BARCELONA. — Ha estat donat a conèixer el veredict del concurs de composició creat per la Fundació Güell per a obres simfònico-corals i dedicat especialment als músics catalans. El premi, dotat amb 500.000 pessetes, ha estat atorgat al compositor Josep Valls, resident a Le Havre, per la seva obra «Càntic de Dèbora» —presentada sota el lema «Díptic bíblic»— que consta de dos poemes: «Càntic de Dèbora» i «Càntic dels tres joves al mig del foc», per a cor mixt i orquestra. Es van presentar deu partitures al concurs, d'entre les quals merescueren especial atenció «La rosa dels vents», «De la fi del temps», «Càntic de Dèbora», «Cantata sobre textos del 'Llibre de Sinera'» i «L'Anunciació». Integraren el jurat Frederic Mompou, Joan Pich Santasusana, Joaquim Homs, Xavier Montsalvatge i Antoni Ros Marbà.

ESZTERGOM. — Del 2 de juliol al 4 d'agost tindrà lloc la tretzena edició del tradicional curs d'estiu sobre pedagogia musical. El d'aquest any tractarà sobre el tema «El desenrotllament de l'aptitud infantil per a la lectura i l'escriptura musical i el desenrotllament de l'oïda» segons el mètode Kodaly. El curs serà dirigit per Elizabeth Szönyi, pro-

fessora de l'Acadèmia de Música. El programa lectiu (solfeig, exercicis escolars de cant, exercicis corals, música popular, anàlisi de formes, etc.) tindrà un complement indispensable amb els exercicis pràctics amb grups d'alumnes i participants i serà completat, encara, amb la projecció de films, concerts, visites a museus, etc. La inscripció s'efectuarà seguint un rigorós ordre de recepció de sol·licituds; serà closa el dia 31 de maig. Informacions completes: «2500 Esztergom, Béke tér, 16, Hongria».

MUNIC. — Del 7 al 24 de setembre de 1976 se celebrarà el XXV Concurs Internacional d'Interpretació en les modalitats de cant, viola, oboè i guitarra. Per a la primera, seran atorgats premis de 6.000, 4.000 i 2.500 DM; per a les altres, la recompensa és de 5.000, 3.500 i 2.000 DM, destinats als tres primers premis. Per a tota mena de referències (drets d'inscripció, obres a interpretar a cada una de les fases i modalitats, membres que integraran cada un dels jurats, etc.) els interessats poden dirigir-se a la Secretaria del certamen («Internationaler Musikwettbewerb, D-8 München 2, Bayerischer Rundfunk»).

siglo xx

VIENA. — De juliol a agost de 1976 se celebraran una sèrie de cursos sobre diversos aspectes de la interpretació musical, a càrrec d'un professorat especialitzat. L'objectiu d'aquests cursos és de proporcionar als joves artistes del món sencer la possibilitat de treballar i de perfeccionar llurs estudis; les principals modalitats seran: a) Música vocal: formació de la veu i interpretació (Lore Fischer), interpretació del cant clàssic (Hans Hotter), tècnica vocal (Ré Koster, Felix de Nobel), formació de la veu (Franz Schuch-Tovini), interpretació d'òperes (Irmgard Seefried). b) Música instrumental: violí (Zvi Zeitlin), interpretació de la música dels segles XII i XVI (Ensemble Les Menestrels). c) Curs per a directors de cor: Felix de Nobel, Günther Theuring. d) Curs per a directors d'orquestra: música del romanticisme alemany i rus. Aquests actes —alguns dels quals són encara pendents d'un definitiu perfil— vindran complementats per conferències, seminaris i visites comentades. Informació completa: «1090 Wien, Bindergasse 5-9, Àustria».

BRUGES. — Sota el patrocini de la Reina Fabiola de Bèlgica, del 30 de juliol al 13 d'agost tindran lloc les «XIII Jornades Inter-

nacionals de Música» en el transcurs de les quals se celebrarà la «V Setmana de l'Orgue». Aquesta Setmana constarà d'un concurs internacional J. S. Bach amb una dotació de 250.000 francs belgues (el jurat estarà integrat per X. Darasse, A. de Klerk, L. Doerr, B. Lagacé, P. Segond, G. Verschraegen i F. François), un curs d'interpretació sobre l'obra per a orgue de J. S. Bach, concerts i recitals amb orgues històrics de Flandes i visites d'extensió cultural. Informació: «Festival van Vlaanderen-Brugge. C. Mansionstraat 30. B-8000 Brugge».

LAS PALMAS DE GRAN CANARIA. — Al Teatro Pérez Galdós —i organitzada per «Amigos Canarios de la Opera», s'iniciarà el pròxim mes d'abril una brillant temporada lírica, en el transcurs de la qual es donaran vuit representacions d'òpera més un concert amb el «Requiem» de Verdi dirigit per Theo Alcántara. Estan previstes, en principi, les següents òperes: «Simon Boccanegra» de Verdi, «Don Joan» de Mozart, «La Bohème» de Puccini i «Anna Bolena» de Donizetti. Juntament amb una sèrie de cantants de primeríssima fila intervindrà l'Orquestra i el Cor de la Universitat de Michigan.

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals...

(Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

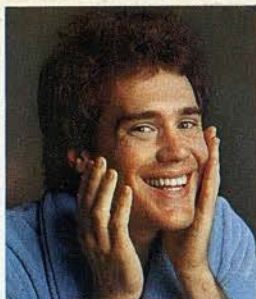
HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, PETROF, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

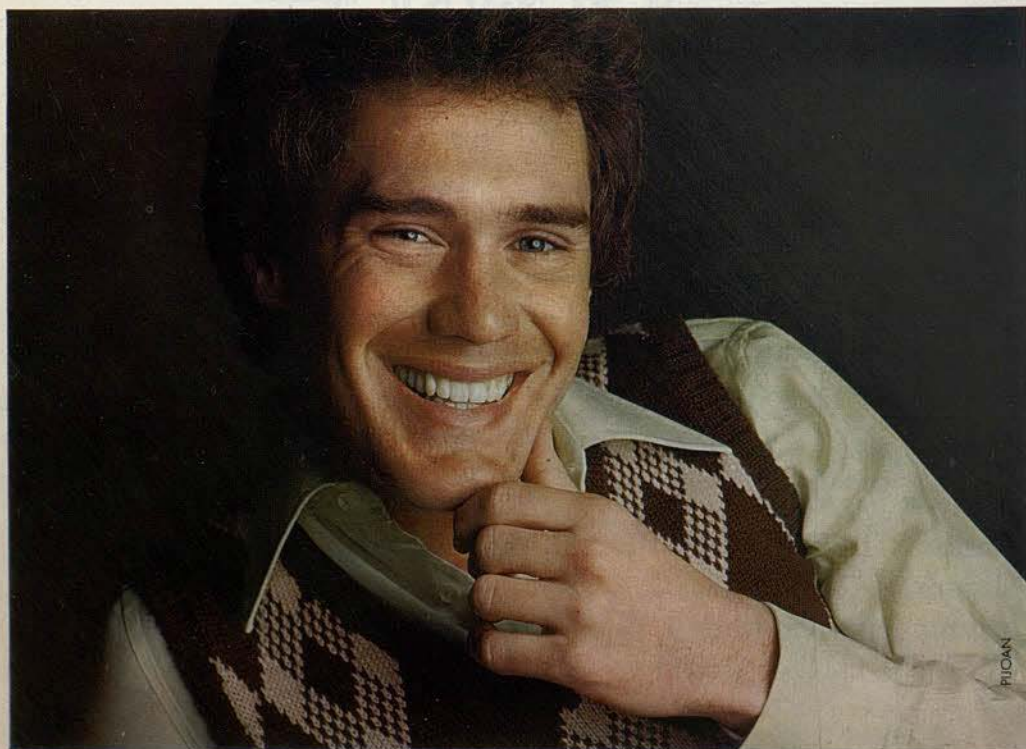

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. - Barcelona / Milán / Oslo / París / New York

disco-notícia

VIVALDI-BACH. — Entre les innombrables transcripcions que Bach efectuà sobre l'obra de Vivaldi, cal remarcar aquelles que li possibilitaven un caràcter religiós. Així, el disc recent de DGG (65 04 047) inclou quatre concerts que Bach transcriví per a l'orgue, i un d'ells per a clave. Intèrprets rellevants: Pierre Cochereau, orgue; Huguette Gremy, clave i l'Orquestra Pro Arte de Munich, que dirigeix Kurt Redel.

EL PIANO D'STRAVINSKY. — Després de la mort d'Stravinsky (1971) moltes de les seves obres, àdhuc les de tipus menor i oblidades, recobraren una lògica actualitat. Després de cinc anys, la discografia stravinskiana no ha disminuït. Una prova n'és el disc que presenta DGG (65 00 365) sobre temes pianístics del compositor rus que van des de «Ragtime» o «Tango» fins a «Valse pour les enfants». Intèrpret ideal és la jove pianista francesa Marie-Françoise Bucquet.

CONTRACTES. — L'empresa discogràfica CBS ha contractat dos joves directors d'orquestra de 31 anys: Michael Tilson Thomas i Andrew Davis. El primer és ja conegut pels seus anteriors enregistraments, i ho serà encara més per un disc que prepara sobre la música coral de Beethoven. Director de l'Orquestra de Buffalo, és invitat assiduament— entre altres— per l'Orquestra Simfònica de Boston. Andrew Davis és director musical de l'Orquestra de Toronto i director adjunt de la New Philharmonia Orchestra. El compositor Aaron Copland ha dit: «Es un altre Bernstein. No té únicament idèntic talent: posseïx igualment la mateixa curiositat intel·lectual.» Un bon auguri!

CONCERTS DE MOZART. — Després de l'edició integral dels concerts per a piano i orquestra de Mozart que ha portat a terme Daniel Barenboim, el fet serà repetit segons

el mateix mòdul —intèrpret solista i director— pel jove pianista Murray Perahia amb l'English Chamber Orchestra. Mozart, d'actualitat. Els discòfils, satisfets.

LANDOWSKI — El compositor Marcel Landowski ha estat nomenat President d'Honor de l'Orquestra de París, de la qual n'havia estat fervent promotor conjuntament amb André Malraux i Charles Münch. Actualment, Landowski treballa en un «Concerto» escrit per al trompeta Maurice André, una obra dedicada a Rostropovitch i una altra destinada al Conjunt Instrumental de França, que dirigeix Jean-Pierre Wallez. Ben aviat, també, les obres esmentades faran honor al catàleg discogràfic francès.

NOTÍCIES BREUS. — El jove violinista Oleg Kagan ha estat la revelació de l'any darrer per l'edició de les Sonates per a violí i piano de Mozart, amb Sviatoslav Richter... Mstislav Rostropovitch gravarà «Tosca» per a la marca DGG durant la setmana precedent a les representacions d'aquesta òpera a París, amb un extraordinari repartiment entre el qual figuren noms tan destacats com Galina Vichnievskaia i Franco Bonisoli... Marie-Claire Alain, organista, ha rebut el premi Buxtehude concedit per la ciutat de Lübeck per la seva continuada tasca de divulgació de la música alemanya i particularment de la de Buxtehude, el gran organista de Lübeck, a qui Bach admirà profundament... El premi Hector Berlioz de l'Acadèmia Nacional del disc líric francès ha estat atorgat darrerament a la gravació de «Juditha Triumphans», de Vivaldi, dirigida per Vittorio Negri, amb la participació de Birgit Finnilä, Elly Ameling, Ingeborg Springer, Julia Hamari, Annelies Burmeister... Anteriorment, idèntic premi havia estat atorgat a la mateixa obra, dirigida per Ferenc Szekeres.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
FEBRER		
19, dijous 21 h.	Palau	Arthur Rubinstein, piano. Obres de Schubert, Schumann, Ravel, Chopin. (Patronat Pro Música.)
21.30 h.	Liceu	«Els mestres cantaires» de Wagner (i dia 21).
20, divendres 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de C. Franck.
21.30 h.	Liceu	«Hänsel und Gretel» d'Humperdinck (i dia 22).
21, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Ilana Vered, piano. Obres de Mozart, Homs, Mendelssohn. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
22, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Ilana Vered, piano. Obres de Mozart, Homs, Mendelssohn. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
11.15 h.	Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet i Ibars. Lluís Sánchez, violí. Obres de Corelli, Geminiani, Haendel, Tartini, Castells, Schibler.
25, dimecres 20 h.	Palau	Jean Bernard Pommier, piano. Obres de Bach. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
26, dijous 21 h.	Palau	Trio Jacques Loussier. Obres de Bach. (Associació de Cultura Musical.)
27, divendres 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de C. Franck.
28, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Jaime Laredo, violí. Obres de Rossini, Txaikowsky, Schumann. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
29, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Jaime Laredo, violí. Obres de Rossini, Txaikowsky, Schumann. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
MARÇ		
1, dilluns 21 h.	Palau	New Philharmonia Orchestra. New Philharmonia Chorus. Dir.: Fritz Rieger. Ileana Cotrubas, soprano. Bernd Weikl, baríton. «Requiem alemany» de Brahms. (Patronat Pro Música.)
2, dimarts 20 h.	Novomúsica	Duo de pianos: Mercè Cardona-Maria Albet. Obres de Mozart, P. Soler, Milhaud.
21 h.	Palau	New Philharmonia Orchestra. New Philharmonia Chorus. Dir.: Fritz Rieger. Pilar Lorengar, soprano. Alfreda Hodgson, contralt. Gerd Brenneis, tenor. Marius Rintzler, baix. «Missa Solemnis» de Beethoven. (Patronat Pro Música.)

TEMPORADA 1975-76 - 19 febrer 1976 - Núm. 12 - Edició de 15.000 exemplars.
Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTES: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

El Banco de la Plaza Cataluña

Le bijou : un collier de la Collection Cartier. Le parfum : Madame Rochas, de Rochas.

Madame Rochas, de Rochas